

POSTANOWIENIE

Dnia 23 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z wniosku V. Spółki Akcyjnej z siedzibą w P.
przy uczestnictwie W. P.
o stwierdzenie nabycia służebności przesyłu przez zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 23 maja 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania
od postanowienia Sądu Okręgowego w P.
z dnia 5 lipca 2016 r., sygn. akt II Ca (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od uczestnika na rzecz wnioskodawcy kwotę 240 (dwieście czterdzieści) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy, dopuszczającymi wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Uczestnik postępowania zarzucił zaskarżonemu postanowieniu Sądu Okręgowego z dnia 5 lipca 2016 r. naruszenie art. 172 § 2 w związku z art. 176 § 1, art. 305⁴ k.c. i art. 21 Konstytucji oraz naruszenie art. 172 § 2 w związku z art. 176 § 1, art. 305⁴ k.c. i art. 2 Konstytucji, a wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadnił, po pierwsze, występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego: dopuszczalności stwierdzenia zasiedzenia służebności o treści odpowiadającej służebności przesylu z zaliczeniem na poczet upływu wymaganego do zasiedzenia terminu nie tylko czasu posiadania służebności przez posiadacza, na którego rzecz zasiedzenie następuje, ale i - na podstawie art. 176 k.c. - czasu posiadania służebności przez poprzednika prawnego, oraz, po drugie, potrzebą wykładni przepisów dotyczących zasiedzenia w kontekście art. 21 Konstytucji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy, nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Zagadnienie wskazane przez uczestnika nie wykazuje takich cech. Brak argumentów sprzeciwiających się stosowaniu art. 176 k.c. także do zasiedzenia służebności przesylu, jak i zasiedzenia, w okresie przed 3 sierpnia 2008 r., służebności o treści odpowiadającej służebności przesylu.

Jeżeli chodzi o potrzebę wykładni przepisów o zasiedzeniu w zgodzie z Konstytucją, to oczywiście skarżący ma rację, że przepisy o zasiedzeniu stanowią wyjątek od konstytucyjnej zasady ochrony własności, ale jest to wyjątek mający umocowanie w Konstytucji (art. 21 ust. 2, 31 ust. 3 i 64 ust. 3).

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 520 § 3 k.p.c. w związku z § 5 pkt 3 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015.1804 ze zm.).

jw